

ГЛАВА 5.

вмѣсто тебе ще говори на людѣ-тѣ: и той ще ти бѣде вмѣсто уста, а о ты ще бѣдешъ нему вмѣсто Бога. И земли въ рѣкѣ-тѣхъ си ^атозъ жезлъ, съ който ще правихъ знаменія-та.

18 И трѣнѣхъ Моисей, и вѣрнѣхъ ся при теста си Йовора, и рече му: Молихъ ти ся, да идѣхъ, и да ся вѣрнѣхъ при братія-та си, които сѣхъ въ Египеть, и да видѣхъ, живи ли сѣхъ още. И рече Йоворъ Моисею: Иди съ миромъ. И рече Господь Моисею въ

19 Мадіамъ: Иди, вѣрни ся въ Египеть: защото Ризмрѣхъхъ всицкы-тѣ отъзъ человекѣци които искахъ душѣ-тѣхъ ти. Тогазъ зѣ

20 Моисей женѣхъ си, и чада-та си, и качигы на осель-тѣ, и вѣрнѣхъ ся въ Египетскѣхъ-тѣхъ земіяхъ: зѣ Моисей ^и жезлъ-тѣ Божій въ рѣкѣ-тѣхъ си. И рече Господь

21 Моисею: Кога отидешъ и ся вѣрнешъ въ Египеть, виждѣ ^ада сторихъ прѣдъ Фараона всицкы-тѣ чудеса, които дадохъ въ рѣкѣ-тѣхъ ти: но азъ ^ище ожесточъ срдце-то му, и той не ще да пуесе людѣ-тѣ.

22 И ще речешъ Фараону: Така говори Йеова: Израиль ми е ^исынъ ^ипървородный мой: И казувамъ ти: Пусни сына ми, да ми послужа: и ако отречешъ и го не пуснешъ, ето, азъ ^ище умъртвѣхъ сына ти, първородный-тѣ ти.

24 И когато Моисей бѣше на пѣтъ-тѣхъ у гостинницѣхъ-тѣхъ, ^ипосрѣщнѣхъ го Господь, и ^иискаше да го умъртви. И ^изѣ Сепфора камыче остро, и обрѣза краекोजіе-то на сына си, и хвърли го въ нозѣ-тѣхъ му, и рече: Наистинѣхъ ты си ми женихъ на

26 кровь. И дрѣнѣхъ ся отъ него Господь: тогазъ рече: Ты си ми женихъ на кровь, поради обрѣзаніе-то.

27 И рече Господь Аарону: Иди да ^ипосрѣщнешъ Моисея въ пустынѣ-тѣхъ. И отиде, и посрѣщнѣхъ го ^ивъ горѣ-тѣхъ Божіихъ, и цѣлова го. И ^извѣсти Моисей Аарону всицкы-тѣ Господни словеса, които му Той зарѣча, и ^ивсицкы-тѣ знаменія които му заповѣда.

29 И ^иотидохъ Моисей и Ааронъ, и събрахъхъ всицкы-тѣ старѣйшины на сыновѣ-тѣхъ Израилевы. И ^иговори Ааронъ всицкы-тѣ словеса, които Господь говори на Моисея, и направи знаменія-та прѣдъ людѣ-тѣхъ. И ^иповѣрувахъ людѣ-тѣхъ: и когато

31 чухъ че Господь ^ипосѣти Израилевы-тѣ сынове, и че ^ипогледнѣхъ на оскърбеніе-то имъ, ^инаведохъ ся до земіяхъ-тѣхъ, и поклонихъ ся.

1 Слѣдъ това вѣздохъ Моисей и Ааронъ, и рекохъхъ Фараону: Така говори Йеова Богъ Израилевъ: Пусни людѣ-тѣ ми, ^аза да ми направятъ праздниѣхъ въ пусты-

2 нѣхъ-тѣхъ. А Фараонъ рече: ^иКой е твой Йеова, та да послушамъ гласъ-тѣхъ му, да отпуснѣхъ Израилѣя? не познавамъ Йеова, и

3 ^инищо Израилѣя ще пуснѣхъ. И тѣ рекохъхъ: ^иБогъ на Еврей-тѣхъ ны срѣщнѣхъ: молимъ ти ся да отидемъ тридневенъ пѣхътъ въ пустынѣхъ-тѣхъ, за да принесемъ жъртвѣхъ на Йеова Бога нашего, за да ны не по-

4 стигне съ морѣ, или съ ножѣ. И рече имъ Египетскій-тѣхъ царь: Защо, Моисею и Аароне, спирате людѣ-тѣхъ отъ работѣ-тѣхъ имъ: идѣте ^ина опрѣдѣлены-тѣ си ра-

5 боты. И рече Фараонъ: Ето людѣ-тѣхъ на мѣсто-то сѣхъ сега ^имного, а вы ги правите да прѣбгаватъ отъ опрѣдѣлены-тѣ си

6 работы. И въ този истый-тѣхъ день заповѣда Фараонъ ^ина притѣснители-тѣхъ на людѣ-тѣхъ, и на надзиратели-тѣхъ имъ, и говорѣше: Не давайте вече на ^итѣхъ людѣ плѣвѣхъ както до сега, за да правятъ тухлы; нека идѣтъ сами и нека си съберѣхъ

8 рѣхъ плѣвѣхъ. Но ще ги натоварите, ^ида правятъ опрѣдѣлено-то на тухлы-тѣхъ число, което правѣхъ до сега: да го не смалите: защото оставатъ праздни, ^иза това выкатъ, и казуватъ: Да отидемъ, за да при-

9 несемъ жъртвѣхъ Богу нашему. Нека сѣхъ тежкы работы-тѣхъ на ^итѣхъ человекѣци, за да ся занимаватъ въ тѣхъ, и да не вни-

10 маватъ на праздни думы. Излѣзохъ прочее притѣснители-тѣхъ на людѣ-тѣхъ, и надзиратели-тѣхъ имъ, и говорихъ на людѣ-тѣхъ, и казувахъ: Така рече Фараонъ: Не ви давамъ плѣвѣхъ. Вы

11 сами идѣте, събирайте плѣвѣхъ за себе си, дѣто можете да намѣрите: но пѣма да ся смали отъ работѣ-тѣхъ ви нищо. И раз-

12 несохъ ся людѣ-тѣхъ по всицкѣхъ-тѣхъ Египетскѣхъ земіяхъ, за да събиратъ сламѣхъ вмѣсто плѣвѣхъ. И притѣснители-тѣхъ ги

13 принуждавахъ, и казувахъ: Свршуйте работѣ-тѣхъ си, ^ито естѣ, онова което е опрѣдѣлено за всякой день, както когато

14 имаше плѣва. И биени быдохъ надзиратели-тѣхъ на Израилевы-тѣхъ сынове които бѣхъ поставени надъ тѣхъ отъ Фараонъ-вы-тѣхъ притѣснители, които казахъ: Защо не свршихте и вчера и днесъ, опрѣдѣлено-то си число на тухлы-тѣхъ, както по напрѣдъ?

о Гл. 7: 1. 18; 19.
п Ст. 2.

р Гл. 2: 15, 23. Мат. 2: 20.
с Гл. 17: 9. Числ. 20: 8, 9.

т Гл. 3: 20.

у Гл. 7: 3, 13. 9: 12, 35. 10: 1. 14: 8. Втор. 2: 30. Ис.

Нав. 11: 20. Иса. 63: 17. Иоан. 12: 40. Рим. 9: 18.

ф Осія 11: 1. Рим. 9: 4. 2 Кор. 6: 18.

х Тер. 31: 9. Іак. 1: 18.

и Гл. 11: 5. 12: 29.
к Числ. 22: 22.

л Быт. 17: 14.

м Ис. Нав. 5: 2, 3.
н Ст. 14.

о Гл. 3: 1.

в Ст. 15, 16.
п Ст. 8, 9.

ю Гл. 3: 16.

к Ст. 16.

л Гл. 3: 18. Ст. 8, 9.

м Гл. 3: 16.
н Гл. 2: 25. 3: 7.

о Быт. 24: 26. Гл. 12: 27.
1 Лѣт. 29: 20.

а Гл. 10: 9.

б 4 Цар. 18: 35. Іов. 21: 15.

в Гл. 3: 19.

г Гл. 3: 18.

д Гл. 1: 11.
е Гл. 1: 7, 9.

ж Гл. 1: 11.